

МОТИВИ

към Решение по НАХД № 377 / 2022 г. по описа на ВОС, постановено на 23.05.2022

Г.

Производство по реда на чл. 375 и сл. от НПК.

С постановление от 14.04.2022 г. на ВОП е предложено на ВОС обвиняемият М.Д.М., роден на 28.04.1974 г. в гр. Дулово, живущ в гр. Варна, български гражданин, с висше образование, женен, безработен, неосъждан, ЕГН: ***** да бъде освободен от наказателна отговорност за извършено от него престъпление по чл. 258, ал. 1 от НК, а именно за това, че на 04.08.2018 г. в гр. Варна, по време на извършвана проверка от К.А. - публичен изпълнител при ТД на НАП - Добрич, противозаконно попречил на този орган по приходите да изпълни свое законово задължение (да наложи запор на парични средства във връзка с правомощията си по чл.204 и чл.233 от ДОПК), като взел сума в размер на 4325.80 лв. (четири хиляди триста двадесет и пет лева и осемдесет стотинки) от касата на бистро „А.“, стопанисвано от „М. 2017“ ЕООД с ЕИК: *****2, и отказал да я предаде за изземване на публичния изпълнител, като е прието, че са налице предпоставките по чл. 78а от НК - деецът не е осъждан и не е освобождаван от наказателна отговорност по реда на чл. 78А от НК; от инкриминираното деяние не са причинени съставомерни имуществени вреди и предлага да му бъде наложено административно наказание.

Представителят на ВОП, в рамките на разглеждане на делото поддържа обвинението, като счита, че действията на М. са изпълнили състава на соченото по-горе престъпление. Предлага на съда да му наложи административно наказание глоба.

Процесуалният представител на обв. М., адв. Желязков изразява несъгласие с направеното предложение. Намира наличие на доказателствен дефицит относно основните факти, имащи отношение към обвинението. Навежда доводи за липса субективна страна, както и наличие на процесуални нарушения изразени в невъзможност на М. да разбере в какво точно е обвинен. Иска се от съда прекратяване на делото, поради липса на състав на престъплението.

От събраните по делото доказателства и становища на страните, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, се установи следното от фактическа страна:

Въз основа на Резолюция за извършване на проверка в обект № О-03000318003691-ОРП-001/03.08.2018 г. св. М.Д. и Н.Д., инспектори по приходите в ТД на НАП Варна, трябвало да извършат оперативна проверка на бистро „А.“, находящо се на адрес в гр. Варна, ул. „Княз Александър Батенберг“ № 6, стопанисвано от „М. 2017“ ЕООД. Проверката трябвало да бъде извършена във връзка със съществуващи публични задължения на фирмата и целяла налагане на запор и изземване на парични средства от касата на обекта. Това станало на 04.08.2018 г. вечерта.

Двамата свидетели, в присъствието на свидетелката К.А., Старши публичен изпълнител в ТД на НАП Варна, офис Русе, посетили заведението. Извършили контролна покупка, за която им бил издаден касов бон. Всички длъжностни лица се легитимирали и започнали проверката.

Съставен бил протокол за извършена проверка № 0277276 / 04.08.2018 г., подписан от обв. М. в качеството му на салонен управител. В същото качество в този протокол положил подпис и св. К.Ц..

Установена била наличност в размер на 4 176.60 лв. Всички служители в заведението били поканени да предоставят събраните от тях оборотни средства. Съставени били работни описи. Установена била разлика от 148.10 лв. на наличните парични средства спрямо регистрираните във фискалното устройство. Установена била, със служебен бон за дневен финансов отчет, касова наличност в размер на

4325.80 лв.

Тази сума трябвало да бъде предадена от съответните длъжностни лица в обекта, в частност от обв. М., на свидетелката А., в изпълнение на нейните правомощия по чл. 204 и 233 от ДОПК.

Вместо това обвиняемият, представяйки се пред проверяващите като салонен управител, отказал да изготви опис по съответния образец на НАП на установените на обекта парични средства в брой, прибрал сумата в себе си, служебно извадил тази сума от паметта на фискалното устройство, извел нов междинен отчет на стойност 0 лв. и, отказвайки да предаде наличните пари на свидетелката А., предложил новия касов бон на стойност 0 лв. като доказателство за липсата на такива средства в момента на проверката.

Действията му били вписани в коментирания протокол за извършена проверка № 0277276 / 04.08.2018 г., подписан и от самия него, както и в протокол за изземване изх. № С180008-027-0000489/03.08.2018 г., на който той отказал да положи подписа си.

Свидетелите А., Д. и Д. потърсили съдействие на органи на МВР за разрешаване на конфликтната ситуация. Свидетелят Ц., старши полицай ООР в 1-во РУ при ОДМВР Варна, заедно със свой колега, Д. Д., в качеството си на автопатрул 112а, се отзовали на повикването, установили самоличността на обв. М. и на свидетеля Ц., но не могли да помогнат на свидетелката А. да изпълни професионалните си задължения.

Обв. М. упорито отказвал да предаде взетите от него пари и така осуетил завършването на проверката и изземването на касовата наличност в заведението на 04.08.2018 г..

Горната фактическа обстановка съдът намери за установена като обсъди поотделно и в тяхната съвкупност събраните по делото писмени доказателства и доказателствени средства по ДП № 726/ 2018 г. по описа на ОД на МВР - гр. Варна приобщени по съответния процесуален ред, а именно: обясненията на обв. М., показанията на свидетелите, протоколи, длъжностни характеристики, заповеди, свидетелство за съдимост.

По отношение на обвинението за престъпление по чл. 258, ал. 1 от НК:

Наказателноправният анализ на посочената фактическа обстановка дава основание на съда да приеме, че с деянието си М. е осъществил от обективна и субективна страна състава на престъплението от общ характер наказуемо по чл. 258, ал. 1 от НК.

Налице са съставомерните признаци. Съдът няма основание да не приеме с доверие показанията на свидетелите, доколкото те обективират една безспорна фактическа обстановка и тя е тази отразена в постановлението на ВОП. Те кореспондират и с писмените доказателства, което разсейва всякакви съмнения за някаква заинтересованост, предубеденост или формирано отношение към обв. М.. По-важното е, че и показанията на преките подчинени на М. – служителите в заведението са в цитираната насока. В тези очертани рамки е ясно, че е извършена проверка от орган по приходите – данъчни инспектори, придружени от публичен изпълнител в ТД на НАП Варна, констатиращи са оборотни средства, надлежно изброени и описани в съответните протоколи, респ. е престъпено към техния заповор и изземване, каквато в крайна сметка е била целта на проверката, предвид наличието на публични задължения на дружеството експлоатиращо проверяваното заведение.

От вложения в чл. 203, ал. 1 от ДОПК смисъл на термина заповор, ясно личи неговия сложен състав и както описът, като процесуално действие, така и изземването не е формален акт. Изпълнението на последното е свързано с физическото отнемане на вещите на вече описаните вещи. Точно то е възпрепятствано от обв. М., който е взел

изброените средства, прибрал ги е в себе си и в следствие е отказал да ги предаде. По този начин обвиняемият е осуетил и възпрепятствал извършването на заповор на парични средства от компетентните органи. С това е изпълнил и състава на разглежданото престъпление.

Несъстоятелни в тази насока съдът възприе възраженията на защита. На съмнение не може да се постави факта, че М. е бил напълно наясно, каква проверка се извършва, от кой контролен орган, каква е целта ѝ, както и какви конкретни действия се предприемат за реализиране ѝ. И това няма как да е друго, доколкото проверяващите са се легитимирали, за всяко действие са съставили съответните протоколи, в които освен констатациите, са отразили и своите длъжности, а тези протоколи са предоставени за запознаване на М., което пък на свой ред е удостоверено с неговия подпис. Несподеляемо е и възражението за обективна несъставомерност. Проверката е извършена от орган по приходите - служители на ТД НАП и тя е била целенасочена – поради изискуеми публични задължения на дружеството да се наложи заповор и изземване на парични средства от касата на обекта. Това процесуално действие е в правомощията единствено на публичен изпълнител, което е оправдало неговото присъствие в екипа, извършващ проверката и свързаната с нея процедура.

Горното формира изцяло и субективната съставомерност. М. е съзнавал, че вследствие отказът да предаде описаните суми пари, осуетява изпълнение на задължение на приходен орган и това е резултат, към който се е стремил обвиняемия.

С оглед горното, съдът прие, че обв. М. е осъществил състава на престъпление по чл. 258, ал. 1 от НК.

По отношение размера на наказанието:

За престъплението по горепосочената квалификация законът предвижда наказание лишаване от свобода до три години и глоба. Установено е, че деецът, който е пълнолетен, не е осъждан, видно от Справка за съдимост от 14.04.2022 г. на РС Дулово, не е освобождаван от наказателна отговорност по реда на раздел IV от глава VIII от НК към датата на извършване на деянието и в резултат на престъплението няма нанесени преки и съставомерни имуществени вреди, така че следва да бъде освободен от наказателна отговорност при условията на чл. 78а от НК.

С оглед определяне размера на предвиденото наказание, съдът отчете утвърдените трудови навици на обв. М. и констатираните добри характеристични данни. Отегчаващи вината обстоятелства съдът не установи.

Няма основание и да се счете, че обществената опасност на дееца е завишена, а като такава следва да се отчете и тази на деянието, с изключение на интензитета и явната демонстрация на обвиняемия към незачитане авторитета на държавен контролен орган. Поради горното съдът счете, че целите на наказанието могат да бъдат постигнати, като му бъде наложено административно наказание на основание чл. 78а, ал. 1 от НК „глоба“ около минималния размер предвиден от закона, а именно 1500,00 лв..

В този смисъл съдът постанови решението си.

ОКРЪЖЕН СЪДИЯ: